

Holstein: Der er tre Spørgsmaal, som det synes mig, Rigsdagen maa have Klarhed over, inden den giver Samtykke til Ratifikationen af den foreliggende Traktat. Det første Spørgsmaal er dette: Hvilke er Betingelserne for, at Konventionen formelt træder i Kraft? Det andet Spørgsmaal er: Hvilke finansielle Forpligtelser paatager de ratificerende Stater sig, hvor store er eller kan de finansielle Forpligtelser blive? Og det tredje er: Under hvilke Betingelser bliver disse finansielle Forpligtelser aktuelle for de kontraherende Stater?

Med Hensyn til det første Spørgsmaal: om Konventionens Ikrafttræden kræves for det første, at de ratificerende Stater som almindelige Garanter tilsammen dækker et Beløb af 50 Mill. Kr. Guldfrancs aarlig til Dækning af Renter og Afdrag for den paagældende Stat, for det andet, at dette Minimumsbeløb tillige er dækket af mindst tre ratificerende Regeringer som særlige Garanter, for det tredje, at der vedtages en Plan for Rustningernes Indskrænkning i Henhold til Pagtens Artikel 8, og endelig, for det fjerde eller som Led i den tredje Betingelse, at denne Afrustningsplan træder i Kraft og vedbliver at være gældende for den paagældende Part.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de ratificerende Regeringers henholdsvis almindelige og specielle Garanti er det klart, at førend Garantien kan faa praktisk Betydning, er det en Betingelse, at der overhovedet er Regeringer, der har ratificeret denne Traktat. Saa vidt mig bekendt, er der i Øjeblikket ikke en eneste Stat, der har deponeret Ratifikationsinstrumentet i Genève. Jeg vil gerne bede den højtærede Udenrigsminister give os Oplysning herom. Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Udenrigsminister: Hvilke Parlamenter har givet Samtykke til Ratifikationen? For det kunde godt tænkes, at der var Parlamenter, der havde givet Samtykke, men at de paagældende Regeringer ikke havde ratificeret endnu, og at Ratifikationsinstrumentet ikke var deponeret i Genève. Jeg vil gerne spørge, om der overhovedet er Parlamenter, der har givet Samtykke til Ratifikationen. Hvis det ikke er Tilfældet, hvis der overhovedet ingen Stater er, der har ratificeret endnu, og hvis der heller ikke er Parlamenter, navnlig ikke Parlamenter

i Stater, som vi ellers i Folkeforbundsarbejdet betragter som jævnstillede med Danmark, der har ratificeret, ser jeg ikke rettere end, at det er en urimelig Hast, den højtærede Regering har med at faa denne Traktat ratificeret, med atter at gøre vort lille Land til Prøveklud for mere eller mindre gennemtænkte Eksperimenter i Genève.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa den tredje Betingelse for, at Traktaten kan træde i Kraft, nemlig, at der vedtages en Plan for Rustningernes Indskrænkning i Henhold til Pagtens Artikel 8. Vi skal jo om et Aar have den almindelige Nedrustningskonference, hvor man vil søge at vedtage en Plan for Rustningernes Indskrænkning i Overensstemmelse med Pagtens Artikel 8. Nu opstaar det Spørgsmaal: Hvis man paa den kommende Nedrustningskonference kun bliver enig om en midlertidig Stabilisering af Rustningerne, f. Eks. for fem Aar, kan det da kaldes en Nedrustningsplan, en Plan for Rustningernes Indskrænkning i Henhold til Artikel 8? Det var sikkert betydelig mere, der var tænkt paa i Pagtens Artikel 8, end en midlertidig Stabilisering af Rustningerne.

Nu staar der endvidere i denne Traktat, at det er Folkeforbundsraadet, som suverænt og autentisk fortolker Traktatens Bestemmelser, altsaa ogsaa Traktatens Bestemmelse om Betingelsen for, at Traktaten kan træde i Kraft med Hensyn til Rustningernes Indskrænkning. Raadet skal autentisk og suverænt afgøre, om der paa Nedrustningskonferencen kan siges at være vedtaget en Plan for Rustningernes Indskrænkning, og endvidere skal det være en Betingelse, at denne Plan træder i Kraft. Det vil vel formentlig sige, at Planen skal ratificeres i et vist Antal Parlamenter, førend Raadet efter denne Konvention vil betragte Planen som traadt i Kraft i et saadant Omfang, at denne finansielle Konvention ogsaa skal træde i Kraft.

Jeg antager, at det bliver en meget beskeden Plan, der vedtages; jeg er mest tilbøjelig til at tro, at hvis der overhovedet bliver vedtaget noget paa Nedrustningskonferencen, bliver det noget i Retning af en midlertidig Stabilisering af Rustningerne, noget lignende, som man har gjort Tilløb til i de forskellige Flaadeoverenskomster, men paa et videre Grundlag, ogsaa